

Gáspár Kálmán, színész, sz. 1882. júl. 17-én, Túrkevény (Jásznagykúnszolnok m.). Színpadra lépett 1900. ápr. havában. — Neje: Hegyi Etel, színésznő, sz. 1886. márc. 26-án, Aradon. Színipályára lépett 1907-ben. 1927-ben nyugdíjba ment.

Gáspár László, színész, sz. 1896. máj. 30-án, Budapesten. Színpadra lépett 1922. jan. havában.

Gáspár Marianne, színésznő, sz. 1904. jan. 22-én, Budapesten, megh. öngyilkosság folytán, 1928. dec. 17-én, Budapesten. 1926. szept. havában Székesfehérvárott kezdte a pályát. Innen Gulyás Menyhért társulatához szerződtek szubrettnék, majd kivált a társulat kötelékéből, miután nagyobb városban kívánt működni, azonban nem tudott elhelyezkedni s efeletti elkésérésében öngyilkosságot követett el.

Gáspár Mihály dr., áll. reálgimnáziumi tanár, sz. 1879-ben, megh. 1926. szept. havában, Budapesten. Az összeomlás előtt a pozsonyi főreáliskola tanára volt. Mint zeneszerzőt is ismerték. Több operettje a pozsonyi színházban nagy sikerrel került színre.

Gáspár Miklós, színész, sz. 1901. szept. 2-án, Debrecenben. Színpadra lépett 1923. máj. havában.

Gáspár Pál, színész, sz. 1860-ban, Kunszentmártonban (Jásznagykúnszolnok m.). Színpadra lépett 1885. okt., saját igazgatásánál.

Gasparone. Operett 3 felv. Írták Zell és Genèe. Ford. Radó Antal. Zen. szerz. Millöcker Károly. Bem. 1884. ápr. 25. Népszínház. Szereposztása: Carlotta: Hegyi Aranka; Baboleus Naconi: Solymossy Elek; Sindulfo: Szabó Antal; Erminio: Vidor Pál; Luigi: Magyarai; Benozo: Gergely József; Sora: Pálmay Ilka; Zenobia: Aranyosiné; Marietta: Vidor Pálné.

Gassi Ferenc, hőstenor, sz. 1850-ben, Pesten, megh. 1896. ápr. 13-án, u. o. Dúsgazdag patricius családból származott.

Atyja Glatz Ferenc, ügyvéd. Iskoláit a fővárosban végezte; jogot tanult (és zenét is), 1871-ben dr. juris lett. A zeneszerzésben Mosonyi Mihály volt a mestere. 1873-ban Richter János ösztönzésére kezdett énekelni. Párizsban Roger tanítványa volt és csakhamar elszerződött a nagy operához 40.000 franknyi fizetéssel. Wagner Richárd őt szemelte ki a bayreuthi minta-előadásokra, Siegfried szerepére. Mint »Troubadour« fel is lépett Párizsban és nagy sikert aratott. A társulat azonban feloszlott, erre hazajött, itt 1878. máj. 16-án bemutatkozott a Nemzeti Színházban, az »Aida« c. opera Radames szerepében, miről az »Ellenőr« ezt a kritikát írta: »A fiatal atléta természetű tenorista hazánkfia hangja egyike a legszebbeknek e nemben. Mélysége a bariton erejével bír s ha a magasabb vételekben az erőltetés némi nyoma is látszik, csengő, érces, szép hang az. Középhangjai erősek, de mellette lágyak, érzelmesekek«. (Május 17-iki szám.) 1879. okt. 1-től 1884. márc. 31-ig tagja volt a Nemzeti Színháznak, majd 1886-ig az új Operaháznak, melynek fényes megnyitása alkalmával a »Lohengrin« címszerepét kapta, s mint Wagner-énekes aratta a legtöbb sikert. Főbb szerepei voltak: Lucióban: Edgar; Faust; Atalában: Sarcász; Herodiásban: János; Hugentóttában: Raoul; István királyban: Sebős stb. mind-mind megannyi dicsőségteljes est, ragyogó diadal volt. Mint operaénekest ismerte őt csaknem egész Európa, de ami a művészi kvalitások fölé helyezte G-t, az az ő rendkívüli műveltsége, széles látókörre és nagy világismerete volt. Szellemes causeur is volt és azon kisszámú színészek egyike, akik vagyont is tudtak gyűjteni; a francia nyelvet a legklasszikusabb formában beszélte, de tökéletesen értette az olasz, spanyol, portugál és angol nyelvet is. 1884. jan. 13-án a spanyol király az Izabella-rend lovagkeresztjével tüntette ki. 1891-ben a perui köztársaság budapesti konzulja lett. — Neje: Janicsáry Irén.

Gastineau O. (gasztinó), fr. színmű-író. Nálunk előadott színműve: »Pálinka«, fr. népszínmű 5 felv. 8 képben. Zola regénye után. Társz. W. Busnach. Ford. Rákosi Jenő. Bem. 1882. jún. 24. Nép-